

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

IV. De Consuetudine. D. 11. S. 4. EC. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

TITULUS IV.

De Consuetudine.

I. CONSUETUDO in præsentis est jus non scriptum, sed moribus populi seu frequentatis actibus introductum, quod pro lege suscipitur: estque vel *secundum Legem*, si præexistentem in usum deducat, vel ambigam interpretetur, & ut dicitur *c. 8. h. T.* Consuetudo est optima Legum interpres: vel *præter Legem*, si inducat Jus novum circa ea, de quibus nulla lex posita fuit: vel *contra Legem*, quâ Lex scripta vel nunquam usu recipitur, vel jam recepta denuo contrariis moribus usu longævo abrogatur. *Quomodo Consuetudo possit introducere & abrogare Legem?* Vide in Nuc. Theol. *Exam. 2. n. 12. §. 2.*

2. Hoc Titulo nonnullæ Consuetudines tanquam corruptelæ reprobantur, aliquæ ut rationabiles admittuntur. Nam irritæ decernuntur Consuetudines sequentes:

3. „I. In Decret. *c. 1. h. T.* Quæ Ecclesiis „gravamen noscuntur inducere. C. 5, Per „quas disrumperetur nervus Ecclesiasti- „cæ disciplinæ, v. g. quòd in generali in- „terdicto pulsatis campanis altâ voce Di- „vina officia celebrentur. C. 7. Quòd „liceat Abbati de uno Monasterio imme-
C „diatè

„diatè Pontifici subiecto ad aliud exem-
 „ptum sine licentia Papæ transire. C. 11.
 „dicitur: Naturali Juri (cujus transgressio
 „periculum salutis inducit) nullâ con-
 „suetudine potest derogari: sed neque
 „longæva consuetudo, licet non sit vilis
 „ejus auctoritas, Juri positivo debet præ-
 „judicium generare, nisi fuerit rationa-
 „bilis & legitimè præscripta.

4. „II. *In 6. c. 1.* Consuetudinem, licet
 „immemorialem & juratam, ut Canonici
 „in eadem Ecclesia duas Dignitates, Per-
 „sonatus aut Officia insimul & Præben-
 „dam possint licitè obtinere sine dispen-
 „satione Papæ, Pontifex tanquam cor-
 „ruptelam reprobatur. Et c. 2. dicitur: Con-
 „suetudo non est rationi consona, quòd
 „ab Officiali Episcopi ad Episcopum va-
 „leat appellari, ne ab eodem ad seipsum
 „(cùm idem sit Auditorium utriusque)
 „videatur appellari. De hoc in *Tit. 28.*
de Offic. Vicar.

5. „Econtra à Jure hoc Titulo appro-
 „batur I. in Decret. C. 2. consuetudo tra-
 „dendi possessionem sacris locis, per hoc,
 „quòd donans in manu accipiat modi-
 „cum terræ, illudque vel in manu Prælati
 „Ecclesiæ seu super Altare publicè ponat,
 „quod *Scotatio* appellatur. Item C. 8. con-
 „suetudo, quòd penes Collegium A. possit
 „effic

„ esse jus activum eligendi sibi Prælatum,
 „ & jus passivum penes Capitulum B. ut ex
 „ hujus gremio teneantur unum eligere.

6. „ II. In 6. c. 4. b. T. toleratur consuetudo,
 „ quâ antiquiores Canonici gradatim pos-
 „ sint meliores, cum in ipsa Ecclesia va-
 „ cant, optare sive eligere Præbendas. Per
 quod non fit nova collatio, sed optans, vi-
 gore Tituli Canonialis & consuetudinis
 optandi receptæ, dimittit antiquam Præ-
 bendam & recipit novam, quæ consistit in
 rebus merè temporalibus, videlicet aliis
 agris, vineis, domo &c. Ita Pirrhing n. 77.

TITULUS V.

De Postulatione Prælatorum.

I. POSTULATIO propriè dicta, de qua in
 præfenti, est quædam gratiæ petitio
 à Capitulo seu Collegio ad Superiorem
 directâ, ut is aliquem ob defectum vel im-
 pedimentum Canonicum (in quo dispen-
 sare possit aut soleat) ineligibilem ad Præ-
 laturam vel Dignitatem Ecclesiasticam
 dispensativè seu ex gratia ad eandem ad-
 mittat & promoveat, diciturque *Solemni*;
 quæ differt à *Simplici* seu *non solemni*,
 quando à Superiore non petitur, ut dispen-
 sativè aliquem promoveat, sed solum po-
 stulatur licentia & consensus, ut ipsi sub-